

да, но служахъ на идолы-тѣ си: и сынове-тѣ имъ, и сынове-тѣ на сынове-тѣ имъ, како правѣхъ отци-тѣ имъ, така правятъ тѣ дори до тойзи день.

ГЛАВА 18.

1 И въ трето-то лѣто на Осійхъ сынъ-тѣ на Илхъ, Израилевъ - тѣ царь, въцари ся ^аЕзекія сынъ-тѣ на Ахаза, Іудинъ-тѣ царь. Двадесет и пять годинъ бѣше на възрастъ когато ся въцари: и царова двадесет и деветъ годинъ въ Йерусалимъ. И име-то на майкѣ му бѣше ^бАвія, Захаріева дъщеря. И направи което бѣ право предъ Господомъ, по всичко що направи 4 Давидъ отецъ му. Той ^всъсъна высокъ-тѣ мѣста, и истроши кумиръ-тѣ; и изсѣче Ашеры-тѣ, и съкруши ^гмѣдни-тѣ змїй, коико направи Моисей; защото дори до онѣзи дни сынове-тѣ Израилеви кадѣхъ: 5 и нарече ^диХъ Нехущанъ. ^еНа Господа Бога Израилева упова: и ^жне биде слѣдъ него подобенъ нему между всички-тѣ Іудини царіе, но нито между онѣзи които бѣхъ предъ него; Защото ся ^зприльни при Господомъ: не ся отдалечи отъ всѣлѣдъ него, но узази заповѣдъ-тѣ му, които Господъ заповѣда Моисею.

7 И ^иГосподъ бѣ съ него: ^ж“добрѣ успѣваше на каждѣто излазѣще: и ^жподигнѣ ся противъ Ассирийск-тѣ царь, и му не работи. Той ^ж“порази Филистимци-тѣ дори до Газжъ, и предѣлъ-тѣ ^ий, ^ж“отъ стѣльши 9 на стражъ до утвърденъ градъ. ^ж“А въ четвърто-то лѣто на царь Езекія, което бѣ седмо-то лѣто на Осійхъ сынъ-тѣ на Илхъ, Израилевъ - тѣ царь, Салманасаръ Ассирийск-тѣ царь възлѣзе вързъ Самарійхъ, и ^жобезаждаше. И въ сършъкъ-тѣ на три години ^жи прѣзъ: въ шесто-то лѣто на Езекія, което бѣ ^ж“деветъ - то лѣто на Осійхъ Израилевъ-тѣ царь, прѣзъ ся 11 Самарія. И ^ж“отведе Ассирийск-тѣ царь Израила въ плѣнъ въ Ассирийхъ, и тури гы ^ж“въ Алхъ, и въ Авбръ ^ж“при рѣкѣ-тѣ Гозанъ, и въ Мидск-тѣ градове; ^ж“Зашото не послушахъ гласъ-тѣ на Господа Бога своего, но прѣстажихъ завѣтъ-тѣ му, всичко което заповѣда Моисей рабъ-тѣ Господень, и не послушахъ, нито ^жго на працахъ.

13 ^ж“А въ четиринацето-то лѣто на царь Езекія възлѣзе Сенахиримъ Ассирийск-тѣ царь вързъ всички-тѣ оградени 14 Іудини градове, и гы прѣзъ. И проводи Езекія Іудинъ-тѣ царь на Ассирийск-тѣ царь въ Лахисъ, и рече: Съгрѣшихъ:

^а 2 Ілт. 28; 27. 29; 1. Мат. 1; 9.
^б 2 Ілт. 29; 1.
^в 2 Ілт. 31; 1.
^г Числ. 21; 9.
^д Парче мѣдь.
^е Гл. 19; 10. Йов. 13; 15.

Псал. 13; 5.
е Гл. 23; 25.
ж Втор. 10; 20. Ин. Нав. 23; 8.
з 2 Ілт. 15; 2.
и 1 Цар. 18; 5, 14. Псал. 60; 12.
и Гл. 16; 7.

върни ся отъ мене: каквото туришъ вързъ мене, ще ^жго иносіжъ. И тури Ассирийск-тѣ царь на Езекія, Іудинъ-тѣ царь, триста таланта сребро и тридесетъ 15 таланта злато. И ^жтаде му Езекія всичко-то сребро колкото ся намѣри въ домъ-тѣ Господень, и въ съкровища-та на царск-тѣ домъ. Въ онова врѣме раскова Езекія злато-то отъ двери-тѣ на храмъ-тѣ Господень, и отъ стълове-тѣ които той, Езекія Іудинъ-тѣ царь, бѣ покрылъ съз злато, та го даде на Ассирийск-тѣ царь.

17 И проводи Ассирийск-тѣ царь Тартана, и Рапсариса, и Рапсака, отъ Лахисъ при царь Езекія, съ голѣмъ силж въ Йерусалимъ. А тѣ възлѣзохъ та дойдохъ въ Йерусалимъ. И когато възлѣзохъ, дойдохъ та застанхъ при водоводъ-тѣ на горни-тѣ водоемъ, ^жкоито е въ друмъ-тѣ на нивж-тѣ на тепавичаря. И извикахъ къмъ царя, и излѣзохъ при тѣхъ Елакимъ, Хелкіевъ-тѣ сынъ, домостроителъ-тѣ, и Шевна писецъ-тѣ, и Йоахъ, Асафовъ-тѣ сынъ, памятописецъ-тѣ.

19 И рече имъ Рапсакъ: Кажѣте сега на Езекія: Така говори великий-тѣ царь, Ассирийск-тѣ царь: ^ж“Кое е това упованіе въ което уповаешъ? Ты говоришъ: ^иИмамъ съвѣтъ и силж за бранъ; но това е само думы на устни. Сега на кого ся надѣши, та си ся подигнѣлъ противъ мене? ^жСега, ето, ты ся надѣши на жезльтъ на строенж-тѣ онажи трѣсть, на Египетъ, на коико ако ся нѣкой подпрѣ, ще ся втыкне въ рѣкѣ-тѣ му, та ще ^жпромуши. Такъвъ е Фараонъ Египетск-тѣ царь къмъ всички които ся надѣжътъ на него. Но ако ми речете: На Господа Бога нашего уповаляемъ: не е ли той ^жна когото высоки-тѣ мѣста и олтари-тѣ оти Езекія, и рече на Іуджъ и на Йерусалимъ: Прѣдъ тойзи олтаръ ще ся поклоните въ Йерусалимъ? Сега прочее, дай залозы на господаря ми Ассирийск-тѣ царь, а азъ ще ти дамъ дѣвъ, тысячи коне, ако можешъ отъ твоїхъ странж да дадешъ всадници вързъ тѣхъ. И каквъ ще върнешъ ты назадъ лице-то на единъ мѣстоначалникъ отъ най малкы-тѣ рабы на господаря ми, та си уповаъ на Египетъ 23 за колесницы и за конници? Сега безъ Господа ли възлѣзохъ на това мѣсто за да го съсѣпѣшъ? Господъ ми рече: Възлѣзъ вързъ тѣзи земїжъ та ^жсъсыпи.

24 Тогазъ Елакимъ Хелкіевъ-тѣ сынъ, и Шевна, и Йоахъ рекохъ на Рапсака: Говорй, молимъ, на рабы-тѣ си по Сирій-

^ж 1 Ілт. 4; 41. Иса. 14; 29.
и Гл. 17; 9.
^и Гл. 17; 3.
^и Гл. 17; 6.
о Гл. 17; 6.
п 1 Ілт. 5; 26.
р Гл. 17; 7. Дан. 9; 6, 10.

^ж 2 Ілт. 32; 1 и др. Иса. 36; 1 и др.
т Гл. 16; 8.
у Иса. 7; 3.
ф 2 Ілт. 32; 10 и др.
х Иез. 29; 6, 7.
и Ст. 4. 2 Ілт. 31; 1. 32; 12.